

Ved beslutningen meddeler rigsdagen sit samtykke til Danmarks ratifikation af Statut for Det europæiske Råd, undertegnet i London den 5. maj 1949.

Statuttens forhistorie.

Den 26. oktober 1948 vedtog Det konsultative Råd for deltagerstaterne i Brysselpagten af 17. marts 1948: Belgien, Frankrig, Luxembourg, Nederlandene og Storbritannien at nedsætte en særlig komité til at overveje, hvilke skridt der kunne gøres med henblik på *en nærmere forening af de europæiske lande*.

I slutningen af januar 1949 afgav komiteen sin rapport, der blev forelagt på Det konsultative Råds møde i London den 27.—29. januar 1949. På mødet var der enighed om, at der burde dannes et europæisk råd bestående af et ministerudvalg og af et rådgivende organ. Det konsultative Råd besluttede derhos at indbyde andre europæiske lande til at deltage i forhandlinger om dannelsen af et europæisk råd.

Sagen blev derefter overgivet Brysselmagternes permanente Kommission, for at denne kunne udarbejde et mere detailleret forslag til gennemførelse af de foreliggende planer.

I et communiqué af 6. februar 1949 fra Kommissionen udtaltes det, at der i vidt omfang var opnået enighed om planernes udformning, men at det måtte erkendes, at en endelig beslutning først kunne tages, når sagen var drøftet på en konference, i hvilken man håbede, at andre europæiske lande ville deltage. Med dette forbehold fremsatte Kommissionen et forslag, hvori tanken om, at Det europæiske Råd skulle bestå af et ministerudvalg og en rådgivende forsamling, var bibeholdt.

Den 7. februar 1949 underrettede den britiske ambassadør udenrigsministeriet om resultatet af Kommissionens overvejelser og forespurgte samtidig efter instruktion fra sin regering, om den danske regering ville være sindet at tage imod en indbydelse til deltagelse i den påtænkte konference. Planerne om dannelsen af et europæisk råd havde på dansk foranledning været drøftet på et *nordisk udenrigsministermøde*